

Geprezen zijn Jezus en Maria!

1 – Op 2 oktober 2013 kreeg Mirjana haar maandelijkse verschijning bij het Blauwe Kruis, waarbij ze door een grote menigte werd omgeven. Na de verschijning gaf ze de volgende boodschap door:

Lieve kinderen, ik hou van jullie met moederlijke liefde, en met moederlijk geduld wacht ik op jullie liefde en op jullie eenwording. Ik bid dat jullie een gemeenschap mogen worden, een gemeenschap van kinderen van God, van kinderen van mij. Ik bid dat jullie als gemeenschap vol vreugde opnieuw tot leven mogen komen, in het geloof en in de liefde van mijn zoon. Mijn kinderen, ik breng jullie samen als mijn apostelen, en ik leer jullie hoe je anderen de liefde van mijn Zoon kunt leren kennen; hoe je hen de Blijde Boodschap – mijn Zoon – kunt brengen. Schenk mij je open, gezuiverde hart, en ik zal het vullen met liefde voor mijn Zoon. Zijn liefde zal je leven zin geven en ik zal naast je staan. Ik zal bij je zijn tot je ontmoeting met de Hemelse Vader. Mijn kinderen, zij die met liefde en geloof op weg gaan naar de Hemelse Vader zullen gered worden. Wees niet bang, ik ben bij jullie. Vertrouw op jullie herders, zoals mijn Zoon deed toen Hij ze uitkoos, en bid dat zij de nodige kracht en liefde mogen hebben om jullie te leiden. Ik dank jullie.

2 – De heiligen leven.

We waren zeer blij dat Zuster Briège McKenna enkele dagen naar Medjugorje is gekomen om ons te bezoeken. De laatste avond van haar bezoek, het was het feest van de H. Bernadette, vertelde ze ons een aangrijpend verhaal, dat ons kan helpen nog meer te profiteren van de hulp uit de Hemel, nu het feest van Allerheiligen nadert. “Op een dag, zo vertelde ze, sprak Jezus in mijn hart en zei : “Ik wil dat je gaat spreken voor priesters en bisschoppen”. Ik antwoordde: “Heer, U beseft toch wel dat ik maar een eenvoudige onderwijzeres ben van de lagere school.” Enkele maanden later ontmoette ik een pater Jezuïet, en die zei tegen mij: “Weet u, Zr. Briège, de Heer heeft me iets in het hart gelegd: ik wil u uitnodigen om een retraite te geven aan priesters”. Ik antwoordde: “Dat is niet voor mij, ik denk dat u dat verkeerd heeft begrepen, ik geef les op de lagere school”. “Wees niet ongerust, zei hij, deze priesters zijn als kinderen, ze zijn zeer open en charismatisch”. Deze retraite moest ik dus animeren en er waren 60 priesters aanwezig, echter niet de pater Jezuïet die me erom had gevraagd. Hij moest opgenomen worden in het ziekenhuis. Nog nooit had ik voor priesters gestaan. Ik bad dan ook tot de H. kleine Thérèse van Lisieux en de retraite was zeer gezegend.

Een tijd later had een bisschop uit California gehoord over deze retraite en nodigde me uit er een te leiden in San Diego. Ik voelde me al wat zekerder. De Heer had immers goed gewerkt tijdens de eerste retraite. Ik was nog maar net aangekomen voor deze tweede retraite, of de verantwoordelijke Trappist zei tegen mij: “Er nemen 50 parochiepriesters deel aan deze retraite. Ze zijn hier echter tegen hun zin. Hun bisschop heeft ze verplicht te komen en ze zijn zeer kwaad dat het een zuster is, die komt spreken. Ze zullen u vierendelen”. Naar aanleiding van deze opmerking ontstond er een hevige inwendige strijd in mij en ik zei tegen Jezus: “Ik ben het niet, die me hier uitgenodigd heeft, U hebt me naar hier gebracht, doe iets.”

De eerste morgen wachtte me een verrassing: de pater Trappist moest weg en vertrouwde me alle conferenties toe. Alle vreselijke opvattingen die deze priesters over mij hadden, kwamen me toen voor de geest. Ik was vroeg opgestaan en had al meerdere uren gebeden. Toen herinnerde ik me dat er in de grot van de campus een beeld stond van de H. Theresia. Ik kocht voor haar de grootste kaars die ik kon vinden en ben tot haar gaan bidden: “Luister H. kleine Thérèse, deze retraite leiden is voor mij erger dan naar de leeuwenarena gaan. Alstublieft, ga er mee naartoe en help me om voor deze priesters te spreken.”

Toen ik binnenkwam in de conferentiezaal, zaten alle priesters daar met gekruiste armen. Heel hun houding maakte duidelijk dat ze in het geheel niet geïnteresseerd waren en daar helemaal niet wilden zijn. Tegen alle hoop in, begon ik aan mijn eerste inleiding. Die dag gaf ik er drie en ik besepte dat ik hen wat voor mij had gewonnen. Er was een beginnende verandering bij hen waar te nemen. Na het avondeten ben ik terug naar dezelfde grot gegaan met nog een kaars, die ik voor de H. Thérèse van Lisieux aanstak: “Ik wil u echt danken voor de manier waarop u vandaag bij me was”, zei ik tegen haar.

“Wat later ontmoette ik een Ierse “Monseigneur”, die me zei : “Nog nooit in mijn leven had ik naar de inleiding van een zuster geluisterd, ik was vol wrok en opstandigheid. Weet u, die morgen, hebt u ons gevraagd de ogen te sluiten en ik heb ze echter niet gesloten. Ik heb een moment het hoofd gebogen en heb vervolgens opgekeken om te zien wat u deed. Vervolgens vroeg deze bisschop me: “Hebt u soms een speciale verering voor de H. Thérèse van Lisieux ? Weet u, ik ben niet van dat soort dat visioenen heeft, maar de H. Thérèse stond naast u, daar voor ons, toen u tot ons sprak en ik was me er van bewust dat ze daar was om u te helpen”.

Zuster Briège vertelde verder: “Dat heeft me veel geleerd over de heiligen. Ik vertel dit voorval vaak aan ouders, als ze een naam zoeken voor hun kind. Ik zeg dan tegen hen: “Vraag die of die heilige aan uw kindje zijn eigen gaven te geven, zo dat uw kind verder Jezus kan verheerlijken op de manier, waarop deze heilige Hem verheerlijkt heeft.” Als je de naam van een heilige draagt, dan houdt deze heilige er van u te begeleiden, hij helpt u in uw leven te doen wat je moet doen om een heilige te worden. Als we de heiligen uitnodigen, komen ze en vergezellen ons .”

Dit getuigenis van Zr. Briège en nog zoveel andere getuigenissen, waar ze het geheim van kent, bekrachtigen de dringende oproep van de Gospa om de levens van de heiligen te lezen en om tot hen te bidden. Op geestelijk gebied leven veel Katholieken onder de maat van hun mogelijkheden en grijpen naast de immense genaden, die hen door de uitverkorenen in de Hemel aangeboden worden. In plaats van, in het vooruitzicht van Allerheiligen, ons bezig te houden met het verzamelen van pompoenen, zouden we ons meer moeten verdiepen in het leven van een heilige en hem of haar vragen om ons te hulp te komen. We kunnen onze heilige patroon of een andere heilige kiezen. Het gaat er natuurlijk niet om te trachten een heilige feitelijk ook te zien, zoals gebeurde bij deze bisschop. We kunnen echter zeker zijn van het antwoord van deze heilige, want in de Hemel beminnen de engelen en de heiligen ons met Gods eigen Liefde.

3 - Medjugorje in Rome.

We hebben goed nieuws. Voor de Mariale dagen van 12 en 13 oktober, had Paus Franciscus, die het programma uitvoerde dat Paus Benedictus XVI voor zijn vertrek had vastgelegd, de vertegenwoordigers uitgenodigd van de officieel door de Kerk erkende Mariale heiligdommen. Tegelijkertijd kreeg Pater Marinko Sakota, de pastoor van Medjugorje, vorige maand vanuit Rome een uitnodiging om aan deze Mariale dagen deel te nemen, samen met een dertigtal van onze parochianen. Het groepje vertrok vanuit Medjugorje op donderdag 10 oktober en bezocht eerst het heiligdom van Loreto, nabij Ancona. Zeer opmerkelijk is, dat naast de officieel erkende heiligdommen, zoals Fatima, Lourdes, Banneux, Guadalupe, enz., de Paus ook de aanwezigheid wenste van de vertegenwoordigers van Medjugorje. Medjugorje is inderdaad het enige niet (of “nog niet”) erkende heiligdom tussen al deze heiligdommen met een glorieus verleden. Bovendien, volgens Ivan Ivankovic (die in augustus 1981 samen met Pater Jozo werd gevangen genomen, omdat hij gezegd had dat hij het kruis op Krizevac had zien dansen), was het groepje verrast dat ze bevoorrechte plaatsen kregen op het Sint-Pietersplein, juist achter de bisschoppen en de kardinalen, dicht bij de Paus. Zelfs als dit niet dezelfde betekenis heeft als een officiële erkenning door de Kerk, kan dit stilzwijgend initiatief van de Paus toch beschouwd worden als een betekenisvol gebaar ten opzichte van Medjugorje. Het “dossier Medjugorje” vordert en we danken God daarvoor.

Laten we bidden, dat de resultaten van de door Paus Benedictus XVI opgerichte commissie voor Medjugorje vlug bekend gemaakt worden.

Lieve Gospa, U hebt ons in Fatima gezegd: “Op het eind zal mijn Onbevlekt Hart triomferen.” Dank U. Zo kondigt U een prachtige toekomst aan voor de wereld. We smeken U, haast U om de kop van de Slang te verpletteren en help ons de Triomf van uw Hart te bespoedigen door uw boodschappen te beleven en ons leven aan U toe te wijden. Zr. Emmanuel

Er is een herziene uitgave (2de druk) verschenen van het boek van Zr. Emmanuel “Het verborgen kind van Medjugorje”.

Het is per 25 oktober 2013 beschikbaar.

U kan bestellen voor Nederland bij: Vriendenkring Medjugorje (webshop):
<http://www.medjugorje.nl/>
of bij Noëlle Imkamp:
n.imkamp@hotmail.nl
voor België bij: Dhr. en Mevr. Stefaan en Georgette Veys – Huysentruyt:
stefaan.veys1@telenet.be

Zr. Emmanuel

Vertaald uit het Frans

© Enfants de Medjugorje oktober 2013